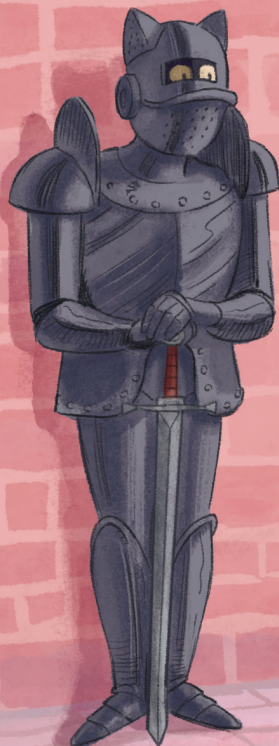


ΕΙΡΗΝΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ



ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΣΤΟ ΓΑΤΕΡΒΙΛ

εικονογράφηση: Πέτρος Χριστούλιας



ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΣΤΟ ΓΑΤΕΡΒΙΑ

Στην Κατερίνα Οικ.

© 2021, Ειρήνη Μπτροπούλου για το κείμενο
© 2021, Πέτρος Χριστούλιας για την εικονογράφηση
© 2021, Εκδόσεις Ίκαρος

Επιμέλεια – Διορθώσεις: Μάνος Μπανάος
Στοιχειοθεσία – Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος
Εκτύπωση: Μητρόπολις Α.Ε.
Βιβλιοδεσία: Ηλ. Μπουντάς – Π. Βασιλειάδης Ο.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2021
ISBN 978-960-572-449-8

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΒΟΥΛΗΣ 4, 105 62 ΑΘΗΝΑ • Τ: 210 3225152 • www.ikarosbooks.gr

Ειρήνη Μητροπούλου

Φαντάσματα στο Γάτερβιλ

εικονογράφηση:

Πέτρος Χριστούλιας



ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ



1

Ο διάσημος ντετέκτιβ Ματθαίος Γατιάδης θαύμαζε το τοπίο από το παράθυρο του τρένου. Πράσινοι λόφοι έφταναν χαμηλά μέχρι τη θάλασσα που απλωνόταν, σκούρα μπλε και ακύμαντη, μπροστά στα μάτια του.

– Δεν είναι όμορφη η Σκωτία; τον ρώτησε η στενή του φίλη Βεατρίκη Γκουρμέ. Η νεαρή γάτα σηκώθηκε όρθια και τεντώθηκε για να ξεμουδιάσει. Πάω στο μπαρ να πάρω ένα γάλα. Θέλεις τίποτα; νιαούρισε στον Ματθαίο.

– Φέρε μου κι εμένα ένα, της γουργούρισε εκείνος.

Στην αρχή, η ιδέα ότι θα περνούσε τα Χριστούγεννα μακριά από την Αθήνα δεν τον ενθουσίαζε, αλλά τώρα είχε αλλάξει γνώμη.

Η Βεατρίκη γύρισε γρήγορα και του έδωσε μια κούπα με γάλα.

– Να δεις που δεν θα το μετανιώσεις! είπε και κάθισε δίπλα στον Ματθαίο. Τα Χριστούγεννα στον πύργο των Γάτερβιλ είναι μοναδικά. Η Μαίρη είναι πολύ φιλόξενη και φέτος έχει καλέσει καλή παρέα.

– Ναι, δεν μου είπες. Ποιοι θα είναι; ρώτησε ο Ματθαίος.

– Μια νθοποιός, η Τζινέβρα Μακ Γατ, με τον άντρα της. Ένας ιστορικός από το Λονδίνο, που θέλει να μελετήσει στη βιβλιοθήκη του πύργου, και φυσικά ο ξάδελφος της Μαίρης, ο σερ Ρίτσαρντ Γάτερβιλ, είπε η Βεατρίκη, που είχε πάρει φόρα. Με τη Μαίρη είμαστε παιδικές φίλες από το σχολείο. Όταν ήμασταν μικρά γιατί και ζούσε ο παππούς της, με καλούσαν πάντα στο Γάτερβιλ για τις διακοπές των Χριστουγέννων. Τον ξάδελφό της τον Ρίτσαρντ έχω να τον δω από τότε, αλλά τον θυμάμαι καλά. Ήταν τρομερά άτακτος, φορούσε ένα λευκό σεντόνι και έκανε το φάντασμα για να μας τρομάζει! Η Μαίρη έτρεμε από

τον φόβο της κι έβαζε τις φωνές. Έχει ακούσει τόσες φορές για τα φαντάσματα του Γάτερβιλ, που νομίζω ότι τις μισοπιστεύει αυτές τις ιστορίες.

– Ποιες ιστορίες; ρώτησε με περιέργεια ο Ματθαίος.

– Να, λένε ότι ένας μακρινός πρόγονος της Μαίρης, ο ιππότης Ριχάρδος Γάτερβιλ, μαχαίρωσε τη γυναίκα του με ένα σπαθί σε μια τρομερή κρίση ζήλιας, είπε η Βεατρίκν. Αλλά μετά, τρελός από τις τύψεις γιατί την υποψιάστηκε άδικα, ο Ριχάρδος αυτοκτόνησε. Ο θρύλος λέει ότι τα φαντάσματά του καταραμένου ζευγαριού στοιχειώνουν από τότε τον πύργο.

– Δύο φαντάσματα; Σαν πολλά δεν είναι; τη ρώτησε γελώντας ο διάσημος ντετέκτιβ με την πυκνή ασπρόμαυρη γούνα.

– Ναι, υποτίθεται ότι ο Ριχάρδος εμφανίζεται με την πανοπλία του και η λαίδη Αλίκν, η δύστυχη γυναίκα του, φοράει ένα μακρύ λευκό νυφικό. Α! Λένε ότι υπάρχει κι ένας θησαυρός κάπου στα έγκατα του πύργου, νιαούρισε τώρα η Βεατρίκν. Τρία σεντούκια γεμάτα με διαμάντια, ρουμπίνια και σμαράγδια, η προίκα της άτυχης Αλίκνς. Τα έγραφε όλα αυτά ένα μεσαιωνικό ποίημα που λεγόταν *Το τραγούδι του*

Γάτερβιλ, αλλά δυστυχώς έχει χαθεί, είπε η Βεατρίκη, και σταμάτησε να μιλάει.

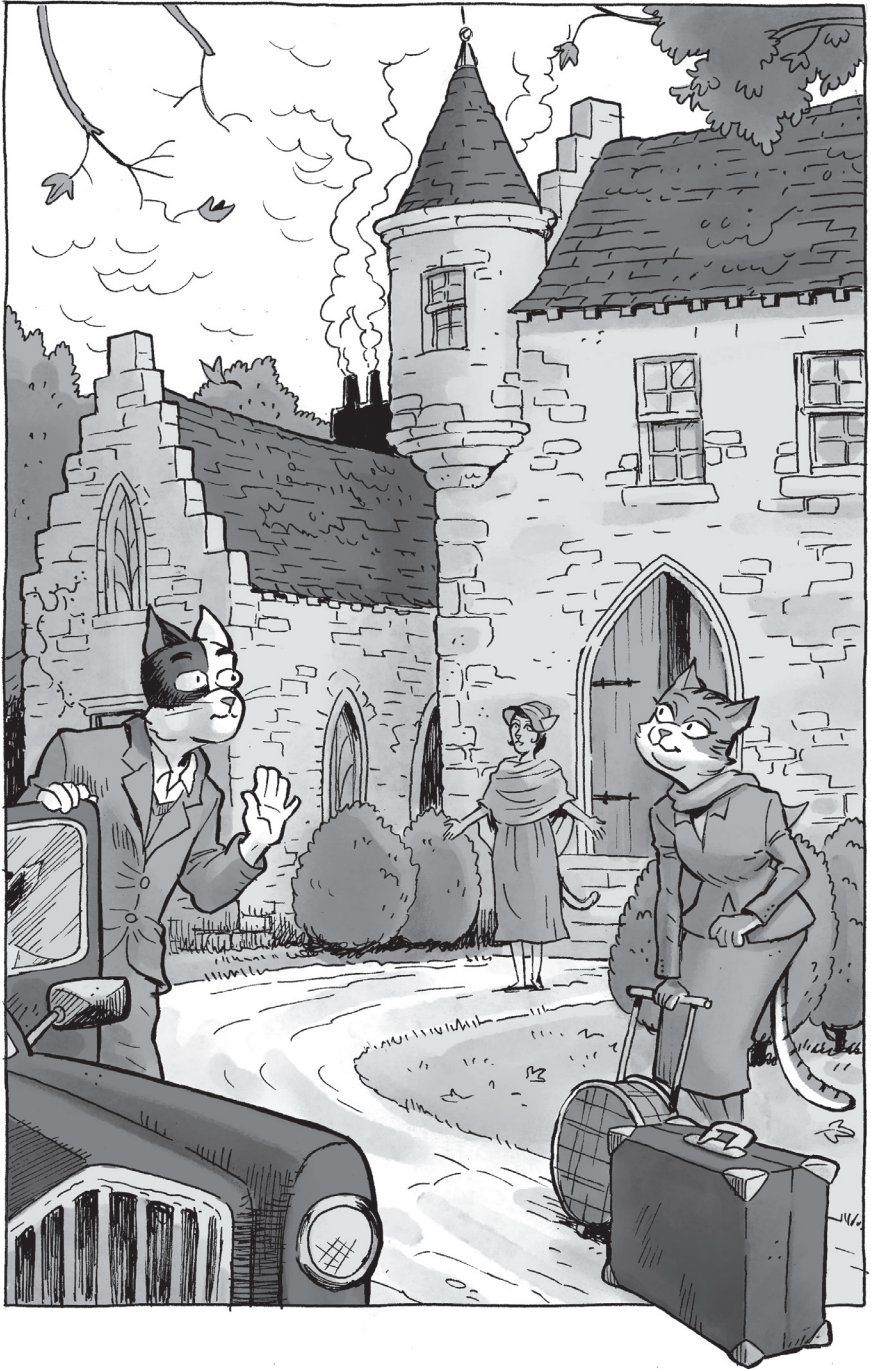
– Ωραία Χριστούγεννα θα περάσουμε στον στοιχειωμένο πύργο! της είπε με αστείο ύφος ο Ματθαίος.

Η Βεατρίκη δεν πρόλαβε να απαντήσει, γιατί το τρένο έκοψε ταχύτητα μπαίνοντας στον σταθμό ενός μικρού χωριού.

– Εδώ κατεβαίνουμε, νιαούρισε. Θα μας περιμένει ο οδηγός της Μαίρης για να μας πάει στον πύργο. Δεν είναι μακριά.

Πραγματικά, ο σοφέρ τούς έγνεψε μόλις τους είδε να βγαίνουν έξω. Φόρτωσε τις αποσκευές τους σε μια μεγάλη κούρσα, και σε λίγο είχαν πάρει τον δρόμο για το Γάτερβιλ. Ο Ματθαίος εντυπωσιάστηκε μόλις είδε τον πύργο να ξεπροβάλλει μέσα από τις φυλλωσιές των δέντρων. Ήταν τόσο παλιός και τόσο επιβλητικός με τις πολεμίστρες και τις επάλξεις του, που έμοιαζε να έχει ξεπηδήσει κατευθείαν από τον Μεσαίωνα.

Η λαίδη Μαίρη Γάτερβιλ, που περίμενε με ανυπομονησία τη φίλη της, πετάχτηκε έξω να τους υποδεχθεί. Αγκάλιασε σφιχτά τη Βεατρίκη και χαμογέλασε στον Ματθαίο.



– Εσύ πρέπει να είσαι ο διάσημος ντετέκτιβ! του είπε. Η Βεατρίκη μιλάει με τα καλύτερα λόγια για σένα! Παιδιά, ελάτε μέσα, έχει πιάσει πολύ κρύο! τους νιαούρισε.

Πραγματικά, ο Ματθαίος ένωθε τον παγωμένο αέρα να περονιάζει τη γούνα του και βιάστηκε να μπει στον πύργο. Το ίδιο και η Βεατρίκη. Η λαίδη Μαίρη τούς οδήγησε στο σαλόνι και τους έκανε νόημα να καθίσουν μπροστά στη φωτιά, που έκαιγε στο μεγάλο τζάκι.

– Σε λίγο θα κατέβουν και οι άλλοι. Ο Ρίτσαρντ δεν βλέπει την ώρα να σε δει μετά από τόσα χρόνια, είπε στη Βεατρίκη.

Η Μαίρη δεν πρόλαβε να συνεχίσει, γιατί ένας στρουμπουλός κόκκινος γάτος μπήκε με φόρα στο σαλόνι.

– Πάντα το έλεγα ότι θα γινόσουν κούκλα! φώναξε και φίλησε σταυρωτά τη Βεατρίκη. Τέτοια πράσινα μάτια, τέτοιες



υπέροχες γκριζες ραβδώσεις στη γούνα! Βεατρίκη, πάω στοίχημα ότι έχεις κάψει καρδιές στην Αθήνα! είπε ο σερ Ρίτσαρντ κοιτάζοντας πονηρά τον Ματθαίο.

– Ρίτσαρντ, να σου συστήσω τον φίλο μου, ντετέκτιβ Ματθαίο Γατιάδη, νιαούρισε σεμνά η Βεατρίκη.

– Χαίρω πολύ! είπε ο Ρίτσαρντ, σφίγγοντας γερά το χέρι του Ματθαίου. Υπέροχα, θα έχουμε και έναν ντετέκτιβ στην παρέα! Ποιος ξέρει, μπορεί να μας βοηθήσεις να βρούμε τον χαμένο θησαυρό! νιαούρισε ενθουσιασμένος και στρογγυλοκάθισε σε μια πολυθρόνα μπροστά στο τζάκι.

– Τι κάνεις, Ρίτσαρντ; τον ρώτησε ευγενικά η Βεατρίκη.

– Τα γνωστά. Κυνήγι, ψάρεμα, ιπποδρομίες–

– Ο Ρίτσαρντ έχει σπουδάσει νομικά και θα έκανε λαμπρή καριέρα αν δεν ήταν τόσο τεμπέλης, τον διέκοψε με ψευτοαυστηρό ύφος η Μαίρη.

– Η αγαπημένη μου εξαδέλφη θέλει να με στρώσει στη δουλειά. Ε λοιπόν, αρνούμαι! νιαούρισε γελώντας ο Ρίτσαρντ. Πριν όμως προλάβει να εξηγήσει γιατί δεν του άρεσε να δουλεύει, μπήκε στο σαλόνι η ωραία ηθοποιός Τζινέβρα Μακ Γατ – και όλα τα βλέμματα στράφηκαν επάνω της.

Μιμι, πραγματική καβλοχή, σκέφτηκε ο Ματθαίος βλέποντας την κατάλευκη φουντωτή γούνα και τα γαλάζια μάτια της Τζινέβρας. Ο άντρας της, ένας ψιλόλιγνος γάτος, την ακολούθησε κατά πόδας.

– Σκοτ Μακ Γατ, χαίρω πολύ, συστήθηκε ο σκηνοθέτης.

– Θέλει κανείς ένα ποτό; τους ρώτησε αμέσως. Οι άλλοι είπαν «ναι», και ο Σκοτ πέρασε πίσω από το μπαρ και άρχισε να ετοιμάζει κοκτέιλ Μανταρίνικαναρίνι.

– Μήπως είδατε τον Τζον; Τον ψάχνω από το πρωί, ρώτησε ο σερ Ρίτσαρντ την παρέα.

– Στη βιβλιοθήκη κοίταξες; Όλο εκεί κώνεται και διαβάζει για τα φαντάσματα του Γάτερβιλ, κάγχασε ο Σκοτ, κουνώντας το σέικερ.